



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcov **1) A. K.**, bytom K., **2) Ing. E. T.**, bytom S., **3) E. T.**, bytom K., *zastúpených advokátom: JUDr. P. K., so sídlom M.*, proti žalovanému **Katastrálny úrad v Trnave**, Vajanského 2, Trnava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. Xo 21/2009 zo dňa 19.1.2010, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24S/22/2010-75 zo dňa 16. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24S/22/2010-75 zo dňa 16. februára 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia Katastrálneho úradu v Trnave č. Xo21/2009 zo dňa 19.1.2010, ktorým tento zmenil výrok rozhodnutia Správy katastra Dunajská Streda č. X-115/2008-2 zo dňa 22.9.2009 tak, že pôvodný výrok rozhodnutia nahradil výrokom: „Správa katastra Dunajská Streda podľa § 46 zákona č. 71/X. v spojitosti s § 59 zákona č. 162/1995 Z.z. návrh účastníčok konania A. K. a spol. na opravu chyby v katastrálnom operáte v katastrálnom území O. týkajúci sa duplicitného zápisu vlastníctva na LV X. zamietla.“

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že práva k nehnuteľnostiam, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli rozhodnutím štátneho orgánu sa do katastra zapisujú na základe verejných listín. Ustanovenie § 36a katastrálneho zákona rieši kolíziu viacerých verejných listín predložených na zápis práv k nehnuteľnostiam. V zásade pritom platí, že v prípade, ak je vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísané na LV a na vykonanie záznamu je následne predložená ďalšia listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, správa katastra tento záznam nevykoná, listinu vráti a vyzve dotknuté osoby, aby buď uzavreli dohodu alebo podali na súd žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Toto ustanovenie má však výnimku z danej zásady, v zmysle ktorej správa katastra musí vykonať záznam vždy, ak následne predložená ďalšia verejná listina má účinky právoplatného súdneho rozhodnutia o práve k nehnuteľnosti. Takouto verejnou listinou i s poukazom na poznámku uvedenú pod označením 10f je nesporne i právoplatné rozhodnutie o dedičstve. Z toho teda dospel prvostupňový súd k záveru, že napriek tomu, že k sporným nehnuteľnostiam bolo už predtým v katastri nehnuteľnosti zapísané vlastnícke právo v prospech dedičov po nebohom M. T., zomrelom v r.1967, keďže správe katastra bola predložená ďalšia verejná listina s účinkami právoplatného súdneho rozhodnutia o práve k nehnuteľnosti, správa katastra bola povinná v zmysle § 36a časť veci za bodkočiarkou vykonať záznam tohto duplicitného vlastníctva. Údaje zapísané v katastri nehnuteľnosti pri predmetných nehnuteľnostiach nie sú teda v rozpore s verejnou listinou alebo inou listinou a preto s poukazom na znenie citovaného § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona nebol daný základný predpoklad, aby správa katastra opravila žalobcami tvrdenú iba domnelú chybu v katastrálnom operáte. Z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorý návrh na opravu chýb

v katastrálnom operáte k.ú. O., týkajúci sa duplicitného zápisu vlastníctva na LV X. zamietol, bolo správne.

Ďalej poukázal prvostupňový súd na to, že pokiaľ Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom č. 4C/249/99-335 zo dňa 8.10.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 27.12.2004 vo výroku iba návrh zamietol, v dôsledku čoho rozhodnutím súdu nedošlo ani k vzniku, ani k zmene, ani k zániku práv k nehnuteľnosti, s poukazom na znenie citovaného ustanovenia § 34 ods. 1 katastrálneho zákona neboli splnené podmienky, aby na základe takéhoto výroku rozsudku došlo k zápisu záznamom akýchkoľvek práv k sporným nehnuteľnostiam. V zmysle § 159 ods. 2 OSP je pre účastníkov a pre všetky orgány záväzný iba výrok právoplatného rozsudku a nie jeho odôvodnenie. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu v medziach daných žalobou je v súlade so zákonom, a preto žalobu žalobcov zamietol.

Na záver prvostupňový súd poznamenal, že vzhľadom na situáciu, že v katastri nehnuteľností sú aktuálne ako vlastníci predmetných nehnuteľností zapísané dve skupiny spoluvlastníkov, danú duplicitu by mohol odstrániť vyhovujúci rozsudok súdu o určovacej žalobe, ktorou by sa účastníci domáhali určenia, že druhá skupina spoluvlastníkov nie sú spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešným žalobcom ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyne žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal žalobkyniam právo na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Žalobkyne sú toho názoru, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Aj naďalej tvrdia, že vlastníkom predmetných nehnuteľností pôvodne zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. 152 bol ich právny predchodca M. T., ktorý zomrel X.X.1967. Svoje vlastníctvo odvodzujú od údajov zapísaných v bývalej pozemkovej knihe

a z dedičského rozhodnutia Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. D 2200/92 Dnot 790/93 právoplatného dňa 15.9.1994, na základe ktorého došlo k zápisu žalobkyň ako spoluvlastníčok do katastra nehnuteľností v záznamovom konaní pod č. Z 4237/94 D 2200/92 Dnot 790/93. Toto dedičské rozhodnutie ako vlastnícky titul spôsobilý na zápis do katastra nehnuteľnosti nebol doposiaľ nikým a žiadnym právne relevantným spôsobom vyvrátený a spochybnený.

Žalobkyne sú toho názoru, že ak správa katastra vykonala záznam do katastra nehnuteľností aj na základe rozhodnutia bývalého štátneho notárstva v Čalove č. D 420/55-186/06 v súlade s vtedajším znením § 36a katastrálneho zákona a zapísala v skutočnosti duplicitné vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam na LV č. X., nemožno súhlasiť s ďalším záverom prvostupňového súdu, že v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona nebol zákonný predpoklad pre opravu chyby v katastrálnom operáte a že žalovaný sa svojim rozhodnutím a postupom nedopustil žalobkyňami namietanej nezákonnosti. Zápis o vlastníckom práve žalobkyň do katastra nehnuteľnosti predchádzal predloženiu rozhodnutia bývalého štátneho notárstva v Čalove č. D 420/55-18606 vo veci prejednávania po nebohom M. T., ktorý zomrel X.X.1945, od ktorého odvodzujú svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam jeho právni nástupcovia A. T. a spol.

Dôvod, pre ktorý považujú žalobkyne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa za zákonné, je právoplatný rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 4C/249/99-335, ktorým súd zamietol žalobu dedičov po M. T., zomrelom dňa X.X.1945 podanú proti právnym nástupcom po M. T., zomrelom X.X.1967 (žalobkyniam) o určenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Predmetom uvedeného súdneho konania bolo posúdenie totožnosti M. T. zapísaného v pozemnoknižnej vložke č. 152, t.j. či ide o M. T. zomrelého dňa X.X.1945 alebo M. T. zomrelého X.X.1967 a na základe toho vyplývajúcej oprávnenosti nárokov dedičov po M. T. zomrelom dňa X.X.1945. Keďže právoplatný výrok súdu znel v neprospech dedičov po menovanom, je zrejmé, že tým odpadol akýkoľvek dôvod existencie LV X. a pretrvávanie zápisu o ich vlastníckom práve k predmetným nehnuteľnostiam. Ak by boli právni nástupcovia M. T., zomrelého dňa X.X.1945 v tomto konaní úspešní, správa katastra by ich na základe rozsudku súdu bola zapísala do katastra ako vlastníkov predmetných nehnuteľností a žalobkyne by z listu vlastníctva vymazala. V situácii, keď dochádza ku konfliktu dvoch vlastníckych titulov k tým istým nehnuteľnostiam zapísaných v katastri a ten, v prospech práva ktorého svedčí neskôr predložená listina, prehrá

spor o určenie vlastníctva, možno zjednať nápravu len v konaní o oprave chýb v katastrálnom operáte. Dedičské rozhodnutie po M. T., zomrelom dňa X.X.1945, ktoré nikdy nebolo zapísané do pozemkovej knihy, nemôže po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č. 4C/249/99-335 obstať ako titul pre pretrvávajúce zapisovanie dvojitého vlastníctva dedičov v katastri nehnuteľností.

Žalobkyne súhlasia so záverom krajského súdu, že zamietajúci rozsudok vo veci určenia vlastníckeho práva nie je listinou spôsobilou na vykonanie záznamu v katastri nehnuteľností, pretože týmto rozsudkom nedošlo k vzniku, zmene ani k zániku práv k nehnuteľnosti. Majú však za to, že ide o verejnú listinu, ktorej obsah je v rozpore s údajmi katastra o zápise dvojitého vlastníctva k totožným nehnuteľnostiam, na ktorý rozpor správny orgán musí v záujme spravodlivého usporiadania vlastníckych pomerov prihliadnuť, a to aj vtedy, ak závery v tejto verejnej listine uvedené nie sú vo výrokovvej časti rozsudku, ale iba v jeho odôvodnení. Trvanie na určovacom výroku súdu ako jedinom možnom podklade pre opravu chyby v katastrálnom operáte by bolo neprípustným formalizmom, ktorý navyše nemá oporu v zákone. Žalobkyne podávajú určovaciu žalobu nemienia, pretože sa už súdneho konania proti právnym nástupcom M. T., zomrelého dňa X.X.1945 zúčastnili a v tomto konaní uspeli. Nemožno ich preto nútiť, aby iniciovali súdne konanie. Domnievajú sa, že pre ochranu ich práv postačí vykonanie opravy chýb v katastrálnom operáte.

Žalobkyne napokon vytkli krajskému súdu, že sa nevysporiadal s ich žalobnou námietkou ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť, keď tvrdili, že výrok odvolacieho správneho orgánu znie, ako by vo veci právoplatne rozhodla Správa katastra Dunajská Streda, no v skutočnosti v poslednom stupni rozhodol žalovaný.

Z uvedených dôvodov žalobkyne navrhli, aby odvolací súd po preskúmaní veci zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného o zamietnutí návrhu na opravu chýb v katastrálnom operáte a vráti mu vec na ďalšie konanie a prizná žalobkyniam náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 10 ods. 2 OSP, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja

ods. 2 veta prvá OSP), termín verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 OSP).

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Súdne konanie treba chápať ako jednu zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania. Uvedená zásada vychádza z článku 46 Ústavy SR, resp. čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V zmysle § 34 ods. 1 katastrálneho zákona v znení účinnom do 30.04.2010, práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnosti vyplývajúce s nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných a iných listín.

V zmysle § 36a katastrálneho zákona v znení účinnom v rozhodnom období, ak je vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva a na vykonanie záznamu je predložená ďalšia verejná listina alebo iná listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, správa

katastra nevykoná záznam a vráti verejnú listinu alebo inú listinu tomu v koho prospech právo k nehnuteľnosti svedčí podľa listiny alebo tomu, kto ju predložil a vyzve dotknuté osoby, aby uzavreli dohodu alebo podali na súd návrh o určenie práva k nehnuteľnosti; záznam vykoná vždy, ak má verejná listina účinky právoplatného súdneho rozhodnutia o práve k nehnuteľnosti.

Citované ustanovenie pod pozn. 10f odkazuje okrem iných i na ustanovenie § 175zca ods. 4 OSP, ktoré pojednáva o osvedčení o dedičstve, ktoré v prípade včasného nepodania žiadosti o pokračovanie v konaní o dedičstve nadobúda účinky právoplatného uznesenia o dedičstve.

V zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona v účinnom znení, správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo inou listinou alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Podľa ods.3 tohto ustanovenia ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosťou sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. Správa katastra je povinná vykonať opravu do 30 dní, v osobitne odôvodnených prípadoch do 90 dní od doručenia písomnej žiadosti o opravu chýb. Podľa ods.5 tohto ustanovenia na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu súdu prvého stupňa, ktorého súčasťou tvorí aj administratívny spis zistil, že podaním zo dňa 14.1.2009 č. X-115/2008 Správa katastra Dunajská Streda oznámila žalobkyni v prvom rade, že na základe jej žiadosti bolo zistené, že LV č. X. v k.ú. O. je chybný, preto správa katastra začína konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte v zmysle § 59 katastrálneho zákona.

Následne rozhodnutím zo dňa 22.9.2009 pod č. X-115/2008-2 Správa katastra Dunajská Streda ako správny orgán podľa § 18 ods. 2 písm. a/ a § 22 ods. 1,2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastre nehnuteľností a podľa § 6 ods. 1 a § 46 zákona č. 71/X. Zb. o správnom konaní vydala na návrh žalobkyne v prvom rade rozhodnutie, ktorým opravila LV č. X. v k.ú. O. tak, že v časti A LV z registra parciel E ruší zápis označených parciel a zapíše do časti A LV č. X. registra parciel E tie isté parcely do vlastníctva I. D. v podiele 1/4, A. K.

v podiele 1/4, P. C. v podiele 1/4, A. N. v podiele 1/12, E. T. v podiele 1/12, E. T. v podiele 1/12 bez obmedzujúcej poznámky o dvojitom vlastníctve. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že šetrením zistila chybnosť zápisu na LV č. X. Predmetný LV bol založený na základe uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. 4C/249/99-335 zo dňa 8.10.2004 a pri zápise tohto uznesenia nebola zohľadnená skutočnosť, že uznesením súd nerozhodol o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ale o zmene petitu návrhu žalobcov, ktorý nepodlieha zápisu do katastra. V dôsledku tejto chyby Správa katastra Dunajská Streda nedopatrením previedla dotknuté pozemky do vlastníctva A. T. a spol. a súčasne na LV č. X. zapísala obmedzujúcu poznámku o dvojitom vlastníctve. Správny orgán dospel k záveru, že nejde o dvojité vlastníctvo k tým istým nehnuteľnostiam, nakoľko práve toto bolo predmetom sporu na súde a súd vo veci rozhodol rozsudkom o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pod č. 4C/249/99-335 tak, že zamietol návrh žalobcov A. T. a spol. na určenie vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam. Na základe odvolania vo veci rozhodol žalovaný správny orgán Katastrálny úrad v Trnave napadnutým rozhodnutím zo dňa 19.1.2010 č. Xo 21/2009, ktorým pôvodný výrok prvostupňového správneho orgánu nahradil výrokom, podľa ktorého bol návrh na opravu chýb v katastrálnom operáte zamietnutý. Odvolací správny orgán argumentoval tým, že vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda neurčuje, ktorá z dvoch línií dedičov má vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a preto je bezpredmetný pre zápis do katastra nehnuteľnosti, keďže len konštatuje stav, aký je v súčasnosti v katastri evidovaný na základe dedičských rozhodnutí po oboch nebohých M. T. Aby mohlo byť zrušené duplicitné vlastníctvo nehnuteľnosti, musel by byť predložený rozsudok súdu, ktorý by určil vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam, resp. zmluva, obsahom ktorej bude dohoda o vlastníctve týchto nehnuteľností. Zápis vlastníckeho práva v prospech A. T. a spol. bol urobený na základe dedičských rozhodnutí. Za nesprávny označil správny orgán aj názor, podľa ktorého dvojité vlastníctvo bolo predmetom sporu na súde a súd rozhodol vo veci rozsudkom o určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Petit návrhu, o ktorom súd rozhodoval, totiž znel na určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom M. T., zomrelom v r. 1945, pričom tento návrh bol zamietnutý, lebo predmetné pozemky už boli predmetom dedičstva po nebohom M. T., zomrelom v r. 1967 a súd nemohol duplicitne rozhodovať o tej istej veci.

Po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 OSP konštatuje,

že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v plnom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníka známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia záverov zistených v odvolacom konaní.

Krajský súd správne konštatoval skutočnosť, že ustanovenie citovaného § 36a katastrálneho zákona rieši kolíziu viacerých verejných listín predložených na záznam práv k nehnuteľnostiam. V zásade pritom platí, že ak je vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísané na LV a na vykonanie záznamu je následne predložená ďalšia listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, správa katastra tento záznam nevykoná, listinu vráti a vyzve dotknuté osoby, aby buď uzavreli dohodu alebo podali na súd žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Toto ustanovenie obsahuje však aj výnimku z danej zásady, v zmysle ktorej správa katastra musí vykonať záznam vždy, ak následne predložená ďalšia verejná listina má účinky právoplatného rozhodnutia o práve k nehnuteľnosti. Takouto verejnou listinou i s poukazom na poznámku v tomto ustanovení pod označením 10f je nesporne i právoplatné osvedčenie o dedičstve.

Rozhodnutie o oprave chyby v katastrálnom konaní nenahrádza a ani nemôže nahrádzať rozsudok súdu vo veci určenia práva alebo právneho vzťahu k nehnuteľnostiam. Účelom konania o oprave chýb nie je riešiť vlastnícky spor, ktorého riešenie patrí do výlučnej právomoci súdu. Správny orgán si v tomto konaní nemohol otázku, ktorému z oboch nebohých M. T. svedčilo vlastnícke právo spornej nehnuteľnosti, vyriešiť sám, a to ani ako predbežnú otázku. Spor o týchto otázkach je len v právomoci súdu v riadnom sporovom konaní. Výklad žalobcov ohľadne ustanovenia § 59 katastrálneho zákona je neprípustne extenzívny. Oprava údajov nemôže obsahovo zodpovedať výmazu pôvodného vlastníka.

V danej veci nie je možné sa ani opierať o rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede č. 4C/249/99-335 zo dňa 8.10.2004, ktorý vo výroku návrh na určenie vlastníckeho práva zamietol, v dôsledku čoho rozhodnutím súdu nedošlo ani k vzniku, ani k zmene, ani k zániku práv k nehnuteľnosti. Závery súdu uvedené v odôvodnení rozhodnutia nie sú

pre katastrálny úrad relevantné, nakoľko tento je povinný spravovať sa iba údajmi uvedenými vo výroku rozhodnutia.

Najvyšší súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcov ohľadne nepreskúmateľnosti výroku rozhodnutia druhostupňového správneho rozhodnutia, pretože podľa jeho názoru v danej veci druhostupňový správny orgán správne zistil skutkový stav vo veci a skutkové okolnosti v súlade s § 47 ods. 5 Správneho poriadku aj odôvodnil vyčerpávajúcim spôsobom. V odôvodnení svojho rozhodnutia náležite uviedol dôvody, na základe ktorých vo veci rozhodol.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246c OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Odvolací súd v súvislosti s danou vecou súčasne poukazuje na to, že rozhodnutím v tomto konaní nie sú dotknuté práva žalobcov domáhať sa ochrany vlastníka v inom konaní, a to občianskoprávnom konaní na príslušnom súde.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal podľa § 246c OSP v spojení s § 142 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1 OSP, pretože v odvolacom konaní boli neúspešní.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

V Bratislave 28. marca 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková